ลื่นไหลในหลากหลาย: มิติตัวบทเควียร์ในการ์ตูนวาย เรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก*

Fluidity in Diversity: Dimensions of Queer Textuality in the Yaoi Comic My Stuttering Sweetheart*

กุลปรียา อังมีพิษ[1*] / ปฐม หงษ์สุวรรณ[2]

Kunpreeya Oungmeepit[1*] / Pathom Hongsuwan[2]

[1,2] สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม 44150, ประเทศไทย
[1,2] Department of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University, Maha Sarakham 44150, Thailand

[*]Corresponding author. Email: keawnemo@gmail.com

Received: October 30, 2025
Revised: November 17, 2025
Accepted: November 20, 2025

Abstract

This article examines the construction of queer textuality in the LINE WEBTOON Yaoi comic: My Stuttering Sweetheart, employing queer textuality as the principal analytical framework alongside concepts related to identity, embodiment, and gender expression. The study identifies three major analytical dimensions: (1) fluid identity—queer modes of political interaction and affective negotiation; (2) genderless dressing—queerness and corporeal freedom; and (3) queer ambiguity and contradictions within male–male relationships. The findings indicate that the dimensions of queer textuality are articulated through both narrative content and visual representation, producing subversive meanings that challenge established conventions of Thai BL literature. Instead of adhering to fixed sexual norms, the comic foregrounds unrestricted sexual fluidity. Queer subjectivity destabilizes assumed correlations among body, sexuality, identity, and desire, revealing fragmentation and a lack of coherencewithin male–male relationships. Through this destabilization, the text offers a counter-discourse to normative expectations of gender and sexual identity within Thai popular romance narratives.

---

[*] บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การ์ตูนวายในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูนในฐานะตัวบทเควียร์” หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Keywords: Queer, Yaoi comic, Webtoon

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประกอบสร้างความเป็นตัวบทเควียร์ จากการ์ตูนวายในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน (LINE WEBTOON) เรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดตัวบทเควียร์เป็นหลักในการวิเคราะห์ ผ่านการนำเสนอในประเด็นการศึกษา 3 ประเด็น คือ 1) ตัวตนที่ลื่นไหล: การโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์ 2) การแต่งกายไร้เพศ: ภาวะเควียร์กับเสรีบนเรือนร่าง และ 3) ภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ผลการศึกษาพบว่า มิติตัวบทเควียร์ได้แสดงตัวผ่านเนื้อหาและภาพการ์ตูน เพื่อสื่อนัยขบถต่อขนบวรรณกรรมวายของไทย แทนที่ด้วยความลื่นไหลทางเพศที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ภาวะเควียร์หักล้างข้อยึดโยงระหว่างสรีระ เพศวิถี อัตลักษณ์ และรสนิยมทางเพศ ผ่านความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายใต้ความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

คำสำคัญ: เควียร์, การ์ตูนวาย, เว็บตูน

บทนำ

สังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ความนิยมในงานวรรณกรรมของผู้คนก็แปรเปลี่ยนไปด้วย เช่นช่วงเกือบทศวรรษที่ผ่านมา คลื่นความนิยมวรรณกรรมวายไหลทะลักเข้ามายืนในบทบาทของสื่อกระแสหลักมากยิ่งขึ้น พิจารณาจากสภาพการณ์ปัจจุบันที่งานเขียนวรรณกรรมแนววายมิได้มีเพียงนักเขียนมือสมัครเล่นที่เขียนงานประเภทนี้ในลักษณะของแฟนฟิกเท่านั้น แต่นักเขียนมืออาชีพก็ลงมาเขียนงานแนววายกันมากขึ้นด้วย เช่นผลงานของ Lueangpiersamut ภายใต้นามปากกา Ro Ruea Nai Mahasamut (2017) ที่แต่งเรื่อง ชายใดเล่าจะแซบเท่าแฟนเก่าแม่ หรืองานเขียนของ Prapt (2019) เรื่อง คุณหมีปาฏิหาริย์ ที่ได้รับการดัดแปลงเป็นละครโทรทัศน์เข้าฉายในช่องหลัก ถึงแม้ความนิยมในช่องหลักจะไม่มาก แต่การนำละครเข้าสู่ระบบแพลตฟอร์มออนไลน์ระดับโลกอย่างเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ก็ทำให้มีกระแสการตอบรับที่ดีอย่างล้นหลาม รวมถึงเรื่อง SOTUS: พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ของ BitterSweet ที่ดัดแปลงจากนวนิยายสู่ซีรีส์

จากสถานการณ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมแนววายนั้นพบได้ทั้งในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อบนแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งหนึ่งในแพลตฟอร์มดิจิทัลที่น่าสนใจที่ได้เข้ามามีบทบาทผ่านการให้ครีเอเตอร์หรือผู้สร้างผลงานทั่วไป (Creators) เข้ามารังสรรค์ผลงานในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการ์ตูนเรื่องเกาหลี หรือที่เราเรียกว่า มังฮวา (Manhwa) คือแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน (LINE WEBTOON) ซึ่งเป็นบริการคอนเทนต์หนึ่งของไลน์ (LINE) กำเนิดขึ้นที่ประเทศเกาหลีใต้ ก่อนจะเข้ามาตีตลาดในต่างประเทศช่วงปี พ.ศ. 2557 และประสบความสำเร็จจากการมีผู้อ่านทั่วโลกมากกว่า 60 ล้านคนต่อเดือน (LadyBee. 2019)

ถูกใจนายติดอ่างที่รัก ของ Phaenthongsidam (แผ่นทองสีดำ) เป็นการ์ตูนที่อยู่ในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูนหมวด LGBTQ+/Y โดยปรากฏอยู่ในหน้าหลักของแพลตฟอร์ม มีจำนวนยอดผู้อ่านถึง 32.6 ล้านคน เรื่องราวนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชาย ในขนบที่มีความเหมือนและความต่างจากวรรณกรรมแนววายทั่วไป ผ่านการประกอบสร้างตัวละครพระเอกให้มีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย หนึ่งในอัตลักษณ์เหล่านั้น

แสดงออกซึ่งจริตความเป็นหญิงมากกว่าชาย เช่นการสวมใส่กระโปรง สวมเสื้อผ้าสีฉูดฉาด แต่งหน้า ทาเล็บ ใส่วิกผม หรือการเปิดพื้นที่ให้ตัวละครชายข้ามเพศเลือกที่แสดงความชอบให้กับผู้ชาย รวมถึงการบอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์รูปแบบอื่น ๆ ที่สะท้อนถึงความลื่นไหลอย่างไม่มีแก่นแกน ส่งผลให้การวิเคราะห์เพียงอัตลักษณ์ ภาพลักษณ์ เพศวิถี หรือการจัดจำแนกแก่นสารของความเป็นเพศหนึ่งเพศใด ไม่สามารถแสดงศักยภาพในการนำเสนอมุมมองที่ลื่นไหลบนปัจจัยที่หลากหลายของความเป็นเพศที่ปรากฏในวรรณกรรมแนววายได้ ประเด็นนี้เองที่ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าตัวบทการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก มีมิติมากกว่าคำนิยามที่ว่าด้วยเรื่องราวความรักระหว่างผู้ชายเพียงอย่างเดียว หากแต่มีลักษณะของความเป็นเควียร์สะท้อนอยู่ในนั้น เพราะ “ผู้ชาย” ที่อยู่ในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย อาจมีเพศวิถีที่ชอบได้ทั้งสองเพศ หรือไม่จำเป็นที่จะต้องมีความรักต่อกัน ก็สามารถตั้งอยู่ในความสัมพันธ์ที่เรียกกันอย่างเหมารวมว่าความสัมพันธ์แบบชายรักชายได้

ทั้งนี้ หากพิจารณาในแง่ของการศึกษาตัวบทวรรณกรรมแนววาย Prasannanam (2021) ได้เสนอถึงมุมมองที่นำทฤษฎีเควียร์มาใช้ในการวิเคราะห์ตัวบทยาโออิหรือตัวบทวาย โดยชี้ว่างานวิจัยที่ผ่านมามีทั้งการพยายามวางให้ตัวบทวายอยู่บนเส้นทางของกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ หรือโมเดลการมองเพศแบบเกย์คิง/เกย์ควีน รวมถึงการเน้นความเป็นแก่นสารของเพศวิถีแบบใดแบบหนึ่ง ทำให้ประเด็นเควียร์ในนวนิยายวายของไทยไม่สามารถฉายแสงออกมาได้เต็มศักยภาพ Prasannanam (2021) จึงเสนอวิธีการนำทฤษฎีเควียร์มาใช้ในอีกรูปแบบคือ การยึดอำนาจตัวบท และปฏิบัติต่อตัวบทแบบเควียร์หรือการนำตัวบทมาใช้แบบเควียร์ เพื่อชี้ให้เห็นว่ากระบวนการสร้างอัตลักษณ์และการแสดงตัวตนนั้นแปรเปลี่ยนลื่นไหลตลอดเวลา

‘การยึดอำนาจตัวบทและมองตัวบทแบบเควียร์’ ของ Prasannanam เป็นการพิจารณาตัวบทในมิติใหม่ โดยใช้แนวคิดตัวบทเควียร์ของ Hall (2003, pp. 148-168) ที่ระบุ 4 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย ประเด็นทางการเมืองระหว่างอัตลักษณ์และเพศวิถี การปฏิเสธหรือต่อต้านการแบ่งขั้วตามบรรทัดฐานรักต่างเพศหรือรักเพศเดียวกัน ลักษณะที่ผูกพันกับบริบทเฉพาะ และการขัดขืนการสรุปอัตลักษณ์ทางเพศแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งเมื่อพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งการเล่าเรื่องในรูปแบบเฉพาะของแพลตฟอร์มและลักษณะความเป็นเควียร์ของตัวบทดังที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาการประกอบสร้างภาวะเควียร์ในการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก โดยใช้แนวคิดของ Hall (2003) เพื่อวิเคราะห์ว่าตัวบทจะสามารถท้าทายการมองภาพชายรักชายให้ต่างจากเดิมได้อย่างไร โดยผู้วิจัยหวังว่าการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้เห็นมุมมองแบบเควียร์ที่ปรากฏในการ์ตูนวายได้กว้างขึ้น และไม่จำกัดเฉพาะการนำอัตลักษณ์หรือเพศวิถีมาใช้เพื่อจัดจำแนกโทนสีของความเป็นเพศเพียงอย่างเดียว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาการประกอบสร้างภาวะเควียร์ในการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก

ทบทวนวรรณกรรม

ประเด็นในหัวข้อนี้มุ่งเสนอสาระสังเขปของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแนววาย ทฤษฎีเควียร์ และแนวทางการศึกษาแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

“วรรณกรรมวาย” หรือ “วาย” ในที่นี้ สามารถตีความในความหมายของความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันในรูปแบบชายรักชาย (Yaoi) หรือหญิงรักหญิง (Yuri) ก็ได้ แต่ในบริบทสังคมไทยเมื่อพูดถึงคำว่า ‘วาย’ มักจะสื่อความเฉพาะความสัมพันธ์ในรูปแบบชายรักชาย ในแง่ของการศึกษา ย้อนไปราว 15 ปี Chiarattanakun (2007) ได้ศึกษาเรื่อง YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง โดยเสนอผ่านมุมมองของแฟนหรือผู้อ่านที่ชื่นชอบในงานแนวนี้ หรือการศึกษาเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ของ Boonyakulsiririrung (2010, pp. 127-129) ที่พบประเด็นเพศสภาพของชายรักชายที่ประกอบสร้างให้เป็นตัวตลกมากที่สุด และพบเพศวิถี 4 รูปแบบคือ กะเทย เกย์ไบเซ็กชวล และเพศที่ไม่ชัดเจน การศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ชายรักชายและการรื้อสร้างในนวนิยายวัยรุ่นแนววาย ของ Phimsak (2020) ที่ใช้ทฤษฎีเควียร์เป็นหลักในการวิเคราะห์ รวมถึงการศึกษาภาวะเควียร์ในนวนิยายยาโออิของ ร เรือในมหาสมุท Prasannanam (2021, p.137) ที่ประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ตัวบท และมุมมองที่มีต่อตัวบทวายในฐานะตัวบทเควียร์ พบว่า ภาวะเควียร์ได้แสดงตัวในนวนิยายยาโออิของไทยผ่านกระบวนการอ่านที่เน้นเพศสถานะ และเพศวิถีที่ไม่เสถียร

การศึกษาตัวบทวายหรือสื่อแนววาย จะเห็นว่ามีทั้งในรูปแบบการศึกษากลุ่มผู้อ่าน/ผู้เสพงาน การศึกษาสื่อแนววายโดยนำแนวคิด หรือทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ เช่นแนวคิดเกี่ยวกับเพศสถานะ เพศวิถี อัตลักษณ์ และหนึ่งในทฤษฎีที่มักถูกนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ คือ ทฤษฎีเควียร์

สำหรับคำว่า เควียร์ (Queer) Chotiudomphan (2017, pp. 225-226) กล่าวว่า คำนี้เคยเป็นคำผรุสวาทที่ใช้เหยียดหยามกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ถ้าแปลตรงตัวจะได้ความหมายว่า “แปลก” หรือ “แปลกประหลาด” หากแต่ในภายหลัง กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศได้นำคำนี้มาใช้ในแง่บวก เพื่อแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์และบรรทัดฐานทางเพศที่หลากหลาย และทำให้ เควียร์ กลายเป็นนิยามศัพท์เพื่อการต่อสู้ทางการเมืองของกลุ่มคนเหล่านี้ด้วย ซึ่งเป็นลักษณะที่คล้ายคลึงกันเมื่อพิจารณาในแง่ของทฤษฎีที่ Cholawilai (2013, p. 180) กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีเควียร์ (Queer Theory) ช่วยให้เรามองเห็นว่าอัตลักษณ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่มีเอกภาพ เต็มไปด้วยความแตกต่างหลากหลาย และกระจัดกระจายไม่คงที่แน่นอน เปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจของคนและสังคม

ลักษณะของความลื่นไหลที่ไม่มีสารัตถะตายตัวแบบเควียร์ เป็นหนึ่งในจุดร่วมที่มีการกล่าวถึงการศึกษาตัวบทเควียร์ของ Prasannanam (2021) ที่ใช้แนวคิดของ Hall (2003, pp. 148-168) ใน 4 ประเด็น คือ ประเด็นทางการเมืองระหว่างอัตลักษณ์และเพศวิถี, การปฏิเสธหรือต่อต้านการแบ่งขั้วตามบรรทัดฐานรักต่างเพศหรือรักเพศเดียวกัน, ลักษณะที่ผูกพันกับบริบทเฉพาะ และการขัดขืนการสรุปอัตลักษณ์ทางเพศแบบเบ็ดเสร็จ ดังนั้น การวิเคราะห์ผ่านความเป็นตัวบทเควียร์ เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ทำให้เห็นช่องว่างในการต่อรอง และการพยายามที่จะคงอยู่ของเพศในรูปแบบต่าง ๆ ในสังคม

นอกจากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวแล้ว เมื่อหันกลับมามองลักษณะเฉพาะของแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน ผู้วิจัยพบการศึกษาของ Rueangrong (2021) ที่ได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความกลัวในการ์ตูนแนวระทึกขวัญจากแอปพลิเคชันเว็บตูน ซึ่งเป็นการศึกษาแนวภาษาศาสตร์ และงานของ Rueangsi (2021) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของผู้อ่านเว็บตูนในประเทศไทย ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มผู้เสพงานที่ไม่ได้จัดจำเพาะว่าเป็นแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน แต่อาจหมายรวมถึงแพลตฟอร์มเว็บตูนอื่น ๆ ด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการศึกษาตัวบทการ์ตูนในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูนจำกัดอยู่ในแวดวงภาษาศาสตร์และข้อมูลการบริโภคสื่อของกลุ่มผู้เสพงาน แต่ยังไม่พบการศึกษาโดยใช้แนวคิดตัวบทเควียร์ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาประเด็นดังกล่าวในการ์ตูนวายในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูนเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของข้อมูลการ์ตูนวายในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูน หมวด LGBTQ+/Y ที่ปรากฏอยู่ในหน้าหลักของแพลตฟอร์ม โดยทุกเรื่องแต่งขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2562-2566 และแต่งจนจบเรื่องแล้ว รวมถึงมียอดผู้อ่านมากกว่า 1 ล้านคนขึ้นไป ซึ่งถูกใจนายติดอ่างที่รัก แต่งโดย Phaenthongsidam (แผ่นทองสีดำ) มีจำนวน 93 ตอน และมียอดผู้อ่าน 32.6 ล้านคน เป็นหนึ่งในตัวบทที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาและเลือกมานำเสนอในบทความ จากตัวบททั้งหมด 5 เรื่อง

2. ขั้นทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเควียร์และแนวคิดตัวบทเควียร์ของ Hall (2003) รวมถึงตัวอย่างในการวิเคราะห์ตัวบทเควียร์ที่ใช้แนวคิดเดียวกันโดย Prasannanam (2021) มาเป็นหลักในการวิเคราะห์ตัวบท

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเชื่อมโยงแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างและแนวคิดเรื่องตัวบทเควียร์ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ คือการประกอบสร้างภาวะเควียร์ในการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก

4. ขั้นตอนนำเสนอผลการวิจัย การเสนอวิธีการวิเคราะห์ การสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

จากการศึกษาการ์ตูนวายในแพลตฟอร์มไลน์เว็บตูนเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก พบมิติตัวบทเควียร์อยู่ 3 ประเด็นด้วยกัน ประกอบด้วย ตัวตนที่ลื่นไหล: การโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์, การแต่งกายไร้เพศ: ภาวะเควียร์กับเสรีบนเรือนร่าง และภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

1. ตัวตนที่ลื่นไหล: การโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์

การมองตัวบทการ์ตูนวายในมิติการเมืองนั้น มิได้หมายถึงการเมืองในรูปแบบของพรรคการเมืองแต่อย่างใด หากแต่เป็นการเมืองที่มีการช่วงชิงความหมายในเชิงของอัตลักษณ์ ซึ่งจากการศึกษาตัวบทการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก พบประเด็นการโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์ด้านตัวตนที่ลื่นไหลในสองประเด็นคือ ตัวตนที่ลื่นไหลตามห้วงอารมณ์และแรงปรารถนา และตัวตนที่ไม่เสถียรจากสรีระที่ทับซ้อน

ประเด็นแรก ตัวตนที่ลื่นไหลตามห้วงอารมณ์และแรงปรารถนา ในการ์ตูนวาย เรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก เปิดเรื่องด้วยความกังวลของหนึ่งในตัวละครเอกคือ “กระดาษ” โดยผูกโยงกับเพศวิถี และรสนิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปมา

> ‘ตอนเด็กผมเคยแอบชอบเพื่อนคนนึง เขานิสัยดีและยิ้มเก่ง เขาเป็นผู้ชาย และมันทำให้ผมกังวลมาตลอด’
>
> ภาพฉากการ์ตูนแสดงให้เห็นช่วงวัยเด็กของกระดาษและเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งที่ช่วยเหลือเขาเมื่อหกล้ม จากนั้นฉากได้ตัดมาในสถานการณ์ปัจจุบันคือสำนักพิมพ์แผ่นใส ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานของเขา และกุหลาบ (ผู้หญิงที่กระดาษรู้สึกชื่นชอบ) ก่อนจะดำเนินเรื่องผ่านความคิดของกระดาษต่อว่า ‘แต่มาวันนี้มันไม่เหมือนเก่า เพราะคนที่ผมชอบอยู่ตอนนี้ เป็นผู้หญิงล่ะ...’
>
> (Phaenthongsidam, 2021, Ep. 1)

จากเนื้อความดังกล่าวจะเห็นว่าตัวตนที่ลื่นไหลของกระดาษปรากฏตั้งแต่ตอนที่เขายังเป็นเด็ก แต่ด้วยมายาคติที่ครอบด้วยบรรทัดฐานรักต่างเพศ ทำให้กระดาษรู้สึกถึงความเป็นอื่นหากตนเองกลายเป็นคนชอบเพศเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อกระดาษต้องตัดใจจากกุหลาบ เขากลับมารู้สึกหวั่นไหวและชอบแว่นดำหรือแว่นดินสอซึ่งเป็นเพศชาย

แว่นดินสอ: นายไม่รู้สึกอะไรเลยเหรอที่จับมือกับผู้ชายแบบนี้น่ะ?

กระดาษนึกสงสัย 'เอ๊ะ? รู้สึก? เราต้องรู้สึกอะไรด้วยเหรอ?' ขณะนั้นเองภาพของเพื่อนสนิทในวัยเยาว์ของเขาได้ฉายขึ้นมา กระดาษตกใจ

'ไม่นะ ความรู้สึกนี้ที่หายไปนาน' แล้วเขาก็หลบหน้าที่แดงก่ำไปอีกทาง

(Phaenthongsidam, 2021, Ep. 5)

กระดาษ: ผะ...ผมกลัวครับบิ๊กบุ ทุกวันนี้มันก็แย่มากพอแล้ว ละ...ถ้าเกิดผมไปมีความรักกับผู้ชายอีก ละ...แล้วถ้าเกิดคนอื่นรู้เข้า ผมคงรับไม่ไหว

(Phaenthongsidam, 2021, Ep. 19)

ภาวะไม่เสถียรทางความรู้สึกนี้เองที่ทำให้เกิดการโต้ตอบภายในตัวเองของกระดาษ ที่พยายามจะนิยามความหมายในตัวตน และพยายามหลีกหนีการกลับมาของเพศวิถีที่ฝังลึกเมื่อครั้งวัยเยาว์ ซึ่งตัวละครกระดาษจะมีความลื่นไหล ผ่านการข้ามสลับตัวตนที่สัมพันธ์กับเพศวิถี และอารมณ์ความรู้สึกเป็นหลัก ซึ่งจะต่างจากตัวละครแว่นดินสอ ซึ่งเป็นตัวละครเอกอีกตัวหนึ่ง

กระดาษ: คะ...คุณรู้ตัวตอนไหนว่าชอบเพศเดียวกันเหรอ?

แว่นดำ: ม.ต้นน่ะ ช่วงนั้นไปชอบรุ่นพี่คนนึง

กระดาษ: อ่อ แสดงว่าเราจะรู้รสนิยมทางเพศได้ก็ต่อเมื่อเราเริ่มมีความรักสินะครับ?

แว่นดำ: อ่า...ไม่รู้สิ บางคนก็มีอารมณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันแต่ก็ไม่ได้รักเพศเดียวกันก็มี

กระดาษ: เอ๋

แว่นดำ: ความสุขทางเพศกับความรักมันคนละอย่างกันอะนะ

(Phaenthongsidam, 2021, Ep. 23)

จากบทสนทนาจะเห็นว่าความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบทางเพศของกระดาษและแว่นดินสอนั้นมีความแตกต่างกันอยู่ ซึ่งหากพิจารณาตามขนบวรรณกรรมวายที่ตัวละครเซเมะ (พระเอก) จะต้องมีความเป็นชายที่มากกว่า แว่นดินสอถือเป็นขบถในขนบนี้ เพราะแว่นดินสอเป็นเซเมะที่มีความเป็นหญิงที่สูงมาก อย่างไรก็ตาม ตัวตนของแว่นดินสอไม่ได้มีเพียงตัวตนเดียว แต่มีอยู่ถึงสี่ตัวตนด้วยกัน

ตัวตนแรกของแว่นดินสอ เป็นตัวตนที่เปิดมาตั้งแต่ต้นเรื่อง ตัวละครถูกขับเน้นให้มีจริตแบบ "กะเทย" แม้แต่ตอนที่แว่นดินสอตัดสินใจจีบกระดาษ เขาก็เลือกใช้คำแทนตนเองว่า "เมีย" ในการสารภาพรัก จากประโยค "ชอบนะครับ อยากเป็นเมีย" แทนที่จะเลือกใช้คำอื่นที่ทำให้ตนเองดูเป็นชาย การกระทำดังกล่าวจึงถลกกลับภาพจำของกะเทยในงานวรรณกรรมอยู่พอสมควร นอกจากนี้แว่นดินสอยังเปลี่ยนตัวเองเป็น

แว่นดำ ซึ่งเป็นตัวตนที่สอง ลักษณะของตัวตนแว่นดำกล่าวได้ว่ามีลักษณะของความเป็นเซเมะตามขนบ คือ มีความหล่อเหลา เย็นชา ปากร้าย ทว่าแม้แว่นดินสอจะถอดรูปเป็นแว่นดำได้สำเร็จ แต่เนื้อแท้ของเขากลับไม่ใช่แว่นดำแต่อย่างใด เพราะตัวตนของแว่นดินสอก็ยังคงหลุดแทรกแซงตัวตนของแว่นดำเป็นครั้งคราว เมื่อเขามีสภาวะอารมณ์ไม่คงที่

บิ๊กบุ: เธอนิยาม ‘แว่นดำ’ ว่ายังไงเหรอ? นิ่งเงียบ? สุขุม? ตั้งใจทำงาน? หลักแหลม? ทำผลลัพธ์ได้ยอดเยี่ยม? ดูเป็นคนในอุดมคติจังเลยนะ

แว่นดำ: คุณอยากพูดอะไร?

บิ๊กบุ: หลัง ๆ เธอเอะอะขึ้นรึเปล่า?

แว่นดำ: หา?

บิ๊กบุ: เสื้อเชิ้ตที่ใส่ก็มีแต่ลายแปลก ๆ นะ สงสัยน่ะ ว่าจริง ๆ แล้วเธอเป็นคนยังไงกันแน่ แค่เปลี่ยนชื่อมันคงไม่สามารถเปลี่ยนได้ถึงระดับจิตวิญญาณหรอกจริงมั้ย?

แว่นดำ: รู้น่า ว่าเริ่มคุมตัวเองไม่อยู่แล้ว

บิ๊กบุ: ไม่มีใครหนีตัวเองพ้นหรอกนะ แว่นดินสอ

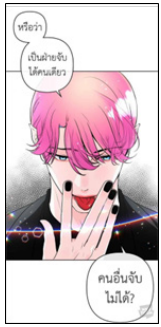
(Phaenthongsidam, 2021, Ep. 30)

ภาพที่ 1 แว่นดินสอ
ที่มา: Phaenthongsidam, 2021, Ep. 3

ภาพที่ 2 แว่นดำ
ที่มา: Phaenthongsidam, 2021, Ep. 19

ภาพที่ 3 เบียวแว่นดินสอ
ที่มา: Phaenthongsidam, 2021, Ep. 51

นอกจากแว่นดินสอและแว่นดำ ในภาคสองของเรื่องได้ปรากฏตัวตนอีกหนึ่งขึ้นมาคือ เบียวแว่นดินสอ ซึ่งเป็นตัวตนที่มีความเป็นหญิงมากกว่าตัวตนอื่น ๆ เบียวแว่นดินสอจะมีความลุ่มหลงในตัวเองอีโรติก และเต็มไปด้วยแรงหึงหวง ตัวตนนี้ปรากฏขึ้นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและสนองความหึงหวงของแว่นดินสอที่มีให้กับกระดาษ เป็นตัวตนหนึ่งที่ใช้โต้ตอบ และปกป้องในสิทธิ์ความชอบของตนเอง อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาตามลักษณะของเซเมะที่จะต้องปกป้องอุเคะด้วยความเป็นชาย ตัวตนของเบียวแว่นดินสอได้ถลกกลับความคิดขนบนั้นด้วยการใช้ความเป็นหญิงที่มากกว่าผ่านสรีระชายที่หลุ่มหลง

ตัวตนสุดท้าย คืออเล็กซิส เป็นตัวตนที่ปรากฏในภาคสามและมาในฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ค่อนข้างรุนแรง ตัวตนนี้ไม่ได้ถูกระบุไว้มากนัก แต่ถูกระบุผ่านการเล่าเรื่องโดยภาพของการ์ตูน

ตัวละครแว่นดำถือเป็นหนึ่งในตัวละครที่มีความผันผวนในอัตลักษณ์ที่สูงมาก แม้ลักษณะดังกล่าวจะติดพันมาด้วยตัวตนที่หลากหลายของเขาก็ตาม กล่าวคือ อัตลักษณ์แต่ละแบบที่เขาแสดงออกมาจะส่งผลถึงพฤติกรรมและนิสัยในการแสดงออกกับผู้อื่นที่แตกต่างกันด้วย

ประเด็นที่สอง ด้านความไม่เสถียรจากสรีระที่ทับซ้อน ในภาคสองของเรื่องถูกใจนายติดอ่างที่รัก ของ Phaenthongsidam ได้เปิดพื้นที่ให้ตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศอีกหนึ่งลักษณะให้มีบทบาทสำคัญ นั่นคือสนิม ซึ่งเป็นตัวละครชายข้ามเพศ สนิมได้เปลี่ยนแปลงร่างกายของตัวเองโดยการผ่าตัดกล่องเสียง ผ่าตัดหน้าอกและมดลูก ลักษณะนี้เองที่ทำให้สนิมมีความแตกต่างจากแว่นดินสอและกระดาษ ตรงที่สรีระของเขาเองก็มีความลื่นไหลและลักลั่นกันระหว่างความเป็นชายและหญิง เพราะหากมองสนิมผ่านมุมมองทางเพศชีววิทยาที่จำแนกเพศจากลักษณะกายภาพ ก็ถือว่าสนิมยังอยู่ในกรอบของความเป็นผู้หญิง เนื่องจากยังไม่ได้แปลงเพศโดยสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีอวัยวะเพศเป็นหญิงแต่การตัดมดลูก ก็เปรียบเสมือนการปฏิเสธตัวตนความเป็นหญิงในทางเพศชีววิทยาที่ผู้หญิงมีหน้าที่ให้กำเนิดทายาทด้วยเช่นกัน

สรีระที่ทับซ้อนยังทำให้สนิมมีความเควียร์ขึ้นไปอีกด้วยการท้าทายการมองภาพแบบเหมารวมที่ใช้ขนบรักต่างเพศเป็นบรรทัดฐาน

> สนิม: ฉันแค่อยากเป็นผู้ชาย คนอื่นได้มาง่าย ๆ ตั้งแต่เกิด แต่ไม่ใช่กับฉัน
>
> ฉากสีขาวตัดไปสมัยที่สนิมยังเป็นเด็กนักเรียน เพื่อนของเขาที่เป็นผู้หญิงได้พูดคุยกับเขาว่า
>
> เพื่อน: หมายความว่าไงนะ? เธอชอบผู้หญิงเหรอ?
>
> สนิม: ไม่ใช่...ที่จริง...ก็ยังไม่ได้คิดว่าจะรู้สึกอะไรกับใครน่ะ
>
> เพื่อน: อะไรเนี่ย? ล้อกันเล่นเหรอ? อย่าบอกนะว่าแค่อยากเป็นผู้ชายเพื่อที่จะไปเกย์กับคนอื่นแบบที่สาววายชอบมโนกันน่ะ? เบียวว่ะ
>
> (Phaenthongsidam, 2022, Ep. 62)

เนื่องจากสนิมเป็นตัวละครที่ผูกติดกับสรีระความเป็นชาย จึงอาจสร้างความเข้าใจว่า เมื่อแปลงเป็นชายก็เท่ากับว่าเป็นผู้ชายแล้ว และเมื่อเป็นผู้ชายก็ต้องชอบผู้หญิง แต่สนิมกลับไม่เป็นเช่นนั้น เขาหวั่นไหวให้กับกระดาษที่เป็นเพศชาย ทำให้เกิดภาพอีกตัวตนหนึ่งของสนิมขึ้นมาและเป็นการโต้ตอบภาพเหมารวมผ่านระบบคิดที่แยกเพศสรีระกับเพศวิถีออกจากกันอย่างสมบูรณ์

จากสองประเด็นดังกล่าวทำให้เห็นความลื่นไหลในตัวตนนั้นมีความสลับซับซ้อน และภาวะเควียร์ได้ใช้พื้นที่เหล่านี้ในการช่วงชิงนิยามความหมาย รวมถึงสลายพรมแดนทางเพศทั้งรักต่างเพศและรักเพศเดียวกันตามขนบวรรณกรรมวายของไทย โดยแสดงผ่านภาวะภายในจิตใจของตัวละครที่ไม่คงที่ อัตลักษณ์ และภาพลักษณ์ในลักษณะที่แตกต่างผ่านการยึดโยงกับอารมณ์ แรงปรารถนา และสรีระที่มีความซับซ้อน

2. การแต่งกายไร้เพศ: ภาวะเควียร์กับเสรีบนเรือนร่าง

ถูกใจนายติดอ่างที่รัก เป็นวรรณกรรมประเภทการ์ตูน ความโดดเด่นของงานเขียนประเภทนี้จะแตกต่างจากงานเขียนบันเทิงคดีโดยทั่วไป คือภาษาที่ใช้ เนื่องจากการ์ตูนเป็นงานเขียนที่มิได้เรียงร้อยผ่านถ้อยภาษา (วัจนภาษา) เพียงอย่างเดียว แต่องค์ประกอบทาง “ภาพ” ก็เป็นหนึ่งในภาษาที่ใช้ในการ์ตูนเช่นกัน “ภาพ” ในการ์ตูนไม่ได้มีไว้เพียงเพื่อประกอบวัจนภาษาในเรื่อง แต่เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินเรื่อง จึงสามารถตีความได้ว่า ภาพของการ์ตูน คืออวัจนภาษาและเป็นสัญญะอย่างหนึ่ง ซึ่ง Phaenthongsidam ได้เปิดพื้นที่ให้ภาวะเควียร์เข้าไปโลดแล่นในองค์ประกอบของการ์ตูน ผ่านองค์ประกอบด้านรูปแบบของเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบด้านสีกับลวดลายเสื้อผ้าของตัวละคร

ประเด็นเรื่องรูปแบบเครื่องแต่งกาย พบลักษณะการแต่งกายของตัวละครที่ยึดโยงกับเพศสภาพและเพศวิถีของตัวละครที่ขัดขืนกับบรรทัดฐานของสังคมอย่างเด่นชัด คือการสวมใส่กระโปรงของแว่นดินสอและไวน์ ซึ่งหากมองในบริบทบางท้องถิ่นหรือบางวัฒนธรรม การสวมใส่กระโปรงอาจไม่ใช่เรื่องผิดแปลกแต่อย่างใด เช่นการนุ่งโสร่งของผู้ชายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการสวมคิลต์ (Kilt) ที่มีลักษณะเป็นกระโปรงของผู้ชายชาวสก็อตแลนด์ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในบริบทของวัฒนธรรมสกรีนของไทยจะพบกระบวนการผลิตซ้ำภาพจำให้ผู้หญิงผ่านการสวมใส่เสื้อผ้า โดย Inchan (2017, pp. 160-170) ได้ศึกษาวิเคราะห์เครื่องแต่งกายในละครโทรทัศน์เรื่อง “ปริศนา” ตั้งแต่ พ.ศ. 2530-2558 พบความยืดหยุ่นของการสวมใส่กระโปรงและกางเกงของตัวละครหญิง ผ่านพัฒนาการการสวมใส่กางเกงของตัวละครที่มากขึ้นตามลำดับของยุคสมัย ซึ่งละครยุคเก่าจะเน้นความเป็นหญิงผ่านการสวมใส่กระโปรงเป็นหลัก การพบเห็นตัวละครสวมใส่กางเกงจึงน้อยกว่าในยุคสมัยปัจจุบันที่การแต่งกายเปิดกว้างมากขึ้น

การสวมใส่เสื้อผ้าของแว่นดินสอและไวน์ในฐานะที่เป็นตัวละครเซเมะ หรืออัลฟาเมล อาจมองได้ว่าการแต่งกายของตัวละครทั้งสองมีความขบถต่อขนบวรรณกรรมวายอยู่พอสมควร มองผิวเผินอาจเห็นว่า Phaenthongsidam ประกอบสร้างให้ตัวละครเป็นที่น่าจดจำผ่านการแต่งกาย ซึ่งเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งของวรรณกรรมการ์ตูน แต่เมื่อพิจารณาประโยคที่แว่นดินสอกล่าวกับตนเองเพื่อระบายอารมณ์ว่า

> แว่นดินสอ: นายกระดาษบ้า บ้า บ้า บ้า บ้า อุตส่าห์คิดว่าจะชอบเราที่เป็นแบบนี้ได้แต่ไม่เลย ทำไมการที่มีเพศชายต้องชอบแต่สีเข้ม ๆ ล่ะ? ทำไมติดขนตาไม่ได้ล่ะ? ทำไมทาเล็บไม่ได้ล่ะ? ทำไมผู้หญิงถึงทำสิ่งสนุก ๆ แบบนั้นได้ แต่ฉันกลับทำไม่ได้! มันไม่ได้ผิดกฎหมายสักหน่อย!
>
> (Phaenthongsidam, 2021, Ep. 13)

จะเห็นได้ว่า Phaenthongsidam มิได้เลือกใช้คำว่า “ฉัน” หรือ “เรา” เพื่อแสดงถึงตัวของแว่นดินสอ แต่กลับให้แว่นดินสอเข้าไปตั้งคำถามเกี่ยวกับการแต่งกายเพื่อคัดง้างในประเด็นเรื่องเพศและเพศสถานะ ซึ่งหากมองในฐานะตัวบทเควียร์ จะเห็นว่าเครื่องแต่งกายกับเพศสถานะมีความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจซึ่งกันและกัน เช่นเมื่อเด็กผู้ชายคนหนึ่งเกิดมา สังคมย่อมจะคาดหวังให้เขาสวมกางเกง และเมื่อเด็กผู้หญิงอีกคนหนึ่งเกิดมา สังคมย่อมจะคาดหวังให้เธอสวมกระโปรง ตัวเลือกของเสื้อผ้าได้ผสานเข้ากับวิธีคิดที่อนุมานล่วงหน้าว่าเพศสภาวะของเด็กจะต้องเชื่อมโยงกับเพศสรีระของเด็กเท่านั้น การเชื่อมโยงเพศสภาวะของบุคคลเข้ากับกางเกงหรือกระโปรงจึงเท่ากับการลดทอนความซับซ้อนต่อการทำความเข้าใจสภาวะทางเพศของคนคนหนึ่งให้เหลือตัวเลือกเพียงแค่สอง (Phitsuwan, 2020) ภาวะเควียร์จึงทำให้สังคมได้ขบคิดและเกิดข้อกังขาว่า ตั้งแต่เมื่อไรที่เสื้อผ้าถูกใช้เป็นเครื่องมือแบ่งเพศให้กับมนุษย์ ซึ่งคำถามนี้ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่วรรณกรรมวายเพียงอย่างเดียว แต่อาจหมายรวมถึงวรรณกรรมรักต่างเพศจากการใช้คำว่า เพศชายและผู้หญิงด้วยเช่นกัน

นอกจากแว่นดินสอแล้ว “ไวน์” ก็เป็นหนึ่งในตัวละครที่น่าสนใจในกรณีนี้เช่นกัน โดยในตอนที่ 29 - 31 ของเรื่อง แว่นดินสอได้ใส่กระโปรงมาทำงาน ด้วยว่าหากเด็กฝึกงานอย่างไวน์เห็นเข้าจะต้องเลิกชอบเขาแน่ ๆ แต่ผลกลับตรงกันข้าม เพราะไวน์ชอบใส่กระโปรงเป็นประจำอยู่แล้ว และผลจากการสวมใส่กระโปรงครั้งนี้เอง ที่ทำให้แว่นดินสอถูกนินทาลับหลังจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเหตุการณ์นี้มีเพียงกระดาษและไวน์ที่ได้ยิน ทั้งสองจึงถกประเด็นเกี่ยวกับมุมมองการสวมใส่กระโปรงหลังจากที่เพื่อนร่วมงานเหล่านั้นเดินจากไปแล้ว

ไวน์: เฮ้อ โลกสวยจัง ที่ผมหัวเสียแบบนี้เพราะผมเองก็ใส่กระโปรง ผมเลย โกรธมาก ๆ เหมือนเขาก็ดูถูกผม ดูถูกรสนิยมผม

กระดาษ: ทะ...ที่ใส่เพราะอะไรเหรอ? พะ...เพราะอยากเหมือนผู้หญิงเหรอ? คะ...คือพี่ไม่ค่อย เข้าใจเรื่องแฟชั่นเท่าไหร่น่ะ

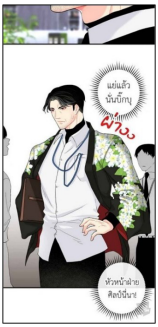
ไวน์: แฟชั่นไม่มีเพศนี่นา แล้วก็ไม่ได้มีแค่พวกผมที่ใส่กระโปรง ชายแท้ก็เริ่มใส่กันแล้วด้วย

(Phaenthongsidam, 2021, Ep. 31)

จากบทสนทนา จะเห็นว่ามุมมองของไวน์และกระดาษมีความแตกต่างกัน กระดาษจะสนใจความเป็นไปของสังคม และสายตาของคนรอบข้าง ขณะที่ไวน์มองในมุมของความเป็นปัจเจก และตัวละครก็ระบุเองด้วยว่า “แฟชั่นไม่มีเพศ ชายแท้ก็เริ่มใส่กันแล้วด้วย” หากพิจารณาคำพูดของไวน์ การดึงเอาชายแท้มาอ้างอิงนั้นสร้างพลังให้ถ้อยความนี้พอสมควร เพราะการที่เพศชายสวมใส่กระโปรง มักจะถูกเหมารวมว่ามีเพศวิถีต่างจากชายปกติในมุมของสังคม การระบุว่าชายแท้ก็ใส่เหมือนกัน จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างพลังและผลักดันให้เห็นว่า เพศวิถีไม่อาจถูกตัดสินจากรูปแบบของเสื้อผ้าได้เสมอไป และการเคารพในสิทธิ์การแต่งกายควรเป็นเรื่องที่ทุก ๆ เพศควรให้เกียรติซึ่งกันและกัน

ประเด็นที่สอง สีและลวดลายของเสื้อผ้า จากการศึกษากระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์เกย์ ของ Phuttha-at (2008, pp. 92-94) พบอัตลักษณ์ร่วมคือ ที่ตัวของเสื้อผ้าต้องมีของตกแต่งที่มีความแวววาว, มีการใช้เทคนิคการปักผ้าให้เกิดลวดลายและผิวสัมผัส และเสื้อผ้ามักมีลวดลายที่ตกแต่งเป็นลายกราฟฟิกที่มีความโค้งมน พลิ้วไหว และลายดอกไม้ ซึ่งกลุ่มเกย์มักจะเลือกแต่งกายให้มีความแตกต่างเพื่อให้เกิดความโดดเด่น พร้อม ๆ กับการนำตัวเองเข้ากลุ่มกับเพศชายโดยเลือกแต่งกายให้มีลักษณะคล้ายเพศชาย ในทางตรงกันข้าม กลุ่มเกย์กลับมองกลุ่มเกย์ด้วยกันเองถึงลักษณะภายนอกที่บ่งบอกความเป็นตัวตนเกย์ว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นเกย์หรือไม่ ผ่านทางรูปแบบเสื้อผ้ารัดรูป, พอดีตัว, เน้นโชว์รูปร่าง เห็นส่วนเว้าส่วนโค้งของกล้ามเนื้อ

เมื่อกลับมามองการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก พบความสอดคล้องในประเด็นการแต่งกายที่คล้ายคลึงกับงานวิจัยของ Phuttha-at (2008) คือมีการสื่อสารด้วยสีสันและภาพที่ค่อนข้างเด่นชัด

ภาพที่ 4 ผ้าคลุมของบิ๊กบุ
ที่มา: Phaenthongsidam, 2021, Ep. 7

ภาพที่ 5 การแต่งตัวของแว่นดินสอ
ที่มา: Phaenthongsidam, 2021, Ep. 1

จากภาพจะเห็นว่า ตัวละครในการ์ตูนวายเรื่องถูกใจนายติดอ่างที่รักจะมีการแต่งกายในลักษณะที่เน้นสีสันฉูดฉาด หรือเน้นลวดลายของเสื้อผ้าให้มีความโดดเด่น กรณีของแว่นดินสอ Phaenthongsidam เลือกที่จะใช้สีโทนร้อนเช่น สีแดง สีชมพู สีเหลือง ขับเน้นให้ตัวละครดูเป็นคนมั่นใจ และเปิดเผย ซึ่งก็ตรงกับลักษณะนิสัยของตัวละครที่โฉ่งฉ่าง และเป็นตัวของตัวเองสูง ต่างจากบิ๊กบุที่จะแต่งตัวค่อนข้างคุมโทนสีเข้ม ให้ความรู้สึกหนักแน่น มีความภูมิฐาน รับกับนิสัยและตำแหน่งหน้าที่การงานของบิ๊กบุที่เป็นหัวหน้าฝ่ายศิลป์ของสำนักพิมพ์แผ่นใส ความน่าสนใจคือการเพิ่มลูกเล่นให้ชุดคลุม บิ๊กบุมักจะใส่เสื้อคลุมสีดำที่มีลายดอกไม้ในรูปแบบต่าง ๆ อยู่เสมอ โดยในทางวรรณกรรม ดอกไม้นั้นเปรียบเสมือนตัวแทนของผู้หญิง ดังนั้นหากพิจารณาในมุมที่บิ๊กบุเป็นตัวละครอุเคะ จึงเป็นไปได้สูงว่าเสื้อผ้าลายดอกไม้นี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้ผู้อ่านตีความรสนิยมทางเพศของตัวละครได้

ดังนั้น การนำรูปแบบ สีสัน และลวดลายเครื่องแต่งกายมาใช้สื่อสารเพื่อสรุปเพศสภาพและเพศวิถีในการ์ตูนวายเรื่องถูกใจนายติดอ่างที่รัก จึงมีข้อหักล้างกันพอสมควร เพราะรูปแบบการแต่งกายของแว่นดินสอ แม้จะสวมใส่กางเกง แต่ก็มีการประดับตกแต่งเครื่องหน้า การสวมใส่วิกผม ติดขนตาปลอม แต่งหน้า ส่งผลให้ภาพเหมารวมของแว่นดินสออาจกล่าวได้ว่ามีภาพลักษณ์อย่างกะเทย ต่างจากไวน์ที่ชัดเจนเรื่องการแต่งกายของตนเองผ่านการสวมใส่กระโปรง และไม่ได้เน้นเรื่องการประทินผิวหน้า แต่ตัวละครทั้งสองกลับมีบทบาททางเพศในลักษณะเป็นฝ่ายรุกกันทั้งคู่ จุดนี้เองที่ทำให้เกิดข้อโต้แย้งภาพเหมารวมของกะเทยในงานวรรณกรรมที่ส่วนใหญ่จะพบว่าตัวละครถูกประกอบสร้างให้เป็นฝ่ายรับ มากกว่าการผลักดันให้ตัวละครฝ่ายรุกชื่นชอบการแต่งกายในลักษณะที่สังคมมองว่าแสดงออกถึงความเป็นหญิง หรือกะเทยจึงอนุมานได้ว่า ภาวะเควียร์ได้เข้าไปสั่นคลอนอำนาจทางสังคมที่พยายามจะระบุความเป็นเพศผ่านการแต่งกาย ซึ่งนอกจากรูปแบบเครื่องแต่งกายแล้ว สี และลวดลาย ก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สื่อถึงนัยยะความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับเสื้อผ้า แต่ก็ถลกกลับภาพผลิตซ้ำความเป็นชายของตัวละครฝ่ายรุกไทย โดยการเปิดเสรีของเครื่องแต่งกายผ่านกระบวนทัศน์เพศไร้กรอบ และสิทธิ์ในการแต่งกายที่ยึดโยงกับความต้องการที่จะสวมใส่ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง มิใช่เพื่อแบ่งแยก หรือกีดกันในความเป็นเพศหนึ่งเพศใดตามบรรทัดฐานของสังคม

3. ภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

วรรณกรรมวายเป็นงานเขียนที่นำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างผู้ชาย Peecharoen (2013, pp. 8-10) ได้กล่าวถึงลักษณะเนื้อหาและกลุ่มผู้บริโภคการ์ตูนวาย โดยเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างการ์ตูนวาย กับการ์ตูนเกย์ ว่าการ์ตูนทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน เนื่องจากการ์ตูนวายเป็นการ์ตูนสำหรับผู้หญิง ขณะที่การ์ตูนเกย์จะเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่กลุ่มผู้ชายที่รักเพศเดียวกัน และมีเนื้อหาที่เน้นไปในเชิงของการมีเพศสัมพันธ์ ขณะที่การ์ตูนวายจะมีเนื้อหาที่เน้นความสัมพันธ์ของตัวละครมากกว่า และการมีเพศสัมพันธ์ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของเรื่องเท่านั้น

เมื่อกลับมามองการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก จะพบลักษณะความสัมพันธ์ตรงขนบของวรรณกรรมวายไทยตามที่ Peecharoen (2013) กล่าวไว้เช่นกัน คือผู้แต่งได้กำหนดอย่างชัดเจนว่าตัวละครใดเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ ไม่มีการพลิกบทบาททางเพศสำหรับตัวละครคู่หลัก แต่ความน่าสนใจคือภายใต้ความสัมพันธ์แบบรักชาย ไม่อาจทาบทับว่าทั้งสองฝ่ายที่ยืนอยู่บนความสัมพันธ์นั้น มีเพศวิถีที่ชอบแค่ผู้ชายเพียงอย่างเดียว ซึ่งการวิเคราะห์ภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชายนี้ ผู้วิจัยพบ 2 ประเด็นที่น่าสนใจ คือ ความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด และความสัมพันธ์แบบสามคน

ประเด็นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด จะกล่าวถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างบิ๊กบุกับเทา ซึ่งบิ๊กบุหรือบุรินทร์ เป็นหนึ่งในตัวละครที่มีภูมิฐาน ฐานะดี และมีหน้ามีตาในสังคมการทำงาน ที่สำคัญคือชัดเจนในเพศวิถีของตัวเองว่าเขาเป็นเกย์ ขณะที่เทาก็ชัดเจนตั้งแต่แรกว่าเขาเป็นผู้ชาย เทาเข้าหาบิ๊กบุเพราะพ่อของเขาติดพนัน ส่งผลให้เขามีสภาวะติดขัดทางการเงิน และอาจจะไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยต่อ เพื่อนของเขาจึงแนะนำให้เขาไปหาบิ๊กบุ

บิ๊กบุ: เพื่อนเธอเลยช่วยหาทางลัดที่สนุกด้วยแล้วได้เงินเร็วด้วยใช่มั้ย?
เทา: อ่า... ขอโทษครับขอโทษจริงๆ ผมแค่อยากแสดงความจริงใจ เอ่อ...ถือว่าผมไม่ได้พูดแล้วกันนะ
เทาตอบอย่างลนลาน และคิดในใจว่า ‘แม่xเอ๊ย โดนด่าแน่ พ่อx x พูดเรื่องน่าไม่อายกับคนไม่รู้จักได้ไงวะ? ไอ้เพื่อนเหี้ย แนะนำแต่เรื่องเหี้ย ๆ’ แล้วก็เตรียมตัวจะวิ่งหนี
บิ๊กบุ: เธอเคยนอนกับผู้ชายมั้ย?
เทา: อ่า... ไม่เคย ผมไม่ใช่เกย์

(Phaenthongsidam, 2022, Ep. 64)

ลักษณะความสัมพันธ์ของคนทั้งสองดูเหมือนจะเป็นเพียงคู่นอน ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงและต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ก็จริง แต่เทาก็หนักแน่นเสมอที่จะบอกว่าเขาเป็นผู้ชาย เช่นตอนที่เทาพาแว่นดำเข้าห้องน้ำเพื่อเช็ดคราบเครื่องดื่มที่เขาเผลอทำหกใส่ แต่กลับมีผู้ชายสองคนมารุมจีบ เทาจึงคิดในใจว่า ‘เดี๋ยวก่อน ทำไมเป็นงี้อะ? ไม่เอาดิ! คือนอนกับผู้ชายก็จริง แต่ไม่ได้ชอบตุ๊ดมั้ยวะ’ (Phaenthongsidam, 2023, Ep. 90) ถึงอย่างนั้น เทาก็มักจะต้องการเป็นคนโปรดและคนสำคัญของบิ๊กบุเสมอ แม้เขาจะบอกว่าเขาไม่ได้ชอบผู้ชายก็ตาม ความรู้สึกผูกพันในความสัมพันธ์นี้ยังคงติดอยู่กับพวกเขาทั้งสองคน เช่นครั้งที่แว่นดำปลอบใจเทาที่บิ๊กบุมัวแต่ไปสนใจไวน์ขณะที่ดูภาพยนตร์ด้วยกัน

แว่นดำ: ถ้าฉันยังไม่มีแฟน ก็คงบอกให้นายมาร้องไห้ซบไหล่อยู่หรอกนะ
แต่โทษทีพอดีแฟนหวงมาก รู้สึกถึงฤดูใบไม้ผลิที่บานในหัวใจฉันมั้ย?
แม้เราจะไม่ได้อยู่ในประเทศที่มีฤดูนี้ก็ตาม
เทา: พูดอะไรของพี่เนี่ย!? ผมไม่ได้ชอบผู้ชายสักหน่อย!
แว่นดำ: ครับคุณ Cis man ที่เป็นสเตรทแต่มานอนกับ Cis man ที่เป็นเกย์
แล้วหุบปากซะทีเถอะจะดูหนัง

(Phaenthongsidam, 2023, Ep. 89)

จากข้อความที่ว่า “Cis man ที่เป็นสเตรทแต่มานอนกับ Cis man ที่เป็นเกย์” คำว่า Cis ย่อมาจากคำว่า Cisgender ที่หมายถึงคนที่นิยามเพศตัวเองตรงกับเพศกำเนิด ส่วนคำว่า “สเตรท” ทับศัพท์มาจากคำว่า Straight ซึ่งหมายถึงคนที่รู้สึกดึงดูดจากเพศตรงข้าม ความสัมพันธ์ของคนทั้งสองจึงมีความลื่นไหลและลักลั่นในเพศวิถีรวมถึงรสนิยมทางเพศ ที่ไม่อาจถูกจำกัดความว่าเป็นเพียงความสัมพันธ์ระหว่างเกย์

ประเด็นที่สอง ความสัมพันธ์แบบสามคน ในภาคสองของการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รักตัวละคร ‘สนิม’ ชายข้ามเพศ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างความขัดแย้งภายในเรื่อง โดยสนิมมี

ความรู้สึกชื่นชอบกระดาษ แต่กระดาษกับแว่นดินสอนั้นรักกัน และอยู่ด้วยกันในฐานะแฟนกันแล้ว ประเด็นนี้มิได้รอดพ้นจากสายตาของแว่นดินสอ ซึ่งตอนที่เขารู้ว่าสนิมไม่ใช่ชายแท้อย่างที่เขาเคยเข้าใจ เขาก็ได้ใช้ตัวตนของแว่นดำเข้ามาพูดคุยและท้าทายสนิมว่า

แว่นดำ: ถ้าพูดถึงความสัมพันธ์สามคน ก็ต้องมีฉันร่วมตัดสินใจด้วยปะ? เอาชนะใจฉันไม่ได้ ก็อย่าหวังจะได้มาเจ๊าะแจ๊ะกับนายกระดาษของฉันเลย เผลอ ๆ คนที่ผลักนายออกไม่ใช่ฉันด้วยซ้ำ แต่เป็นตัวนายกระดาษเอง

สนิม: เดี๋ยวนะ นี่นายเปิดทางให้ฉันจริงอะ? นายโตมายังไงเนี่ย?

แว่นดำ: อ๊ะ ๆ ถ้าจะเข้ารูทนั้น นายต้องจีบฉันจนหัวใจ 8 ก่อน

สนิม: ขนลุกว่ะ

(Phaenthongsidam, 2022, Ep. 62)

จากบทสนทนาจะเห็นภาวะเควียร์ได้เข้าไปทลายกรอบของความรักระหว่างผู้ชาย ซึ่งเป็นตัวละครเอกผ่านการให้เสรีทางความรู้สึก อย่างไรก็ตาม ประเด็นนี้ยังมีความลักลั่นกันอยู่ กล่าวคือ แม้แว่นดำจะพูดกับสนิมเช่นนั้น แต่ตัวเขาก็หึงหวงกระดาษไม่แพ้ตัวตนอื่น ๆ โดยเหตุการณ์หลังจากที่แว่นดำพูดคุยกับสนิม เขาได้กลับมาคุยกับกระดาษว่า “ไม่อยากให้ใครมาทำแบบนี้กับนายเลย แต่ทำไงได้ ฉันไม่ใช่เจ้าชีวิตของนายนี่” (Phaenthongsidam, 2022, Ep. 65) ประเด็นนี้เองที่ทำให้เห็นว่า ภายใต้สภาวะที่ไร้กฎเกณฑ์ ภาวะเควียร์ได้เข้าไปท้าทายอำนาจของรักร่วมเพศชายแต่ก็ไม่ได้ทำให้ขนบความเป็นวรรณกรรมวายสูญสลาย เพราะสุดท้ายเรื่องราวก็ผลิตซ้ำค่านิยมอยู่กันเป็นคู่ โดยให้ตัวละครสนิมเป็นฝ่ายตัดใจและเดินออกจากความสัมพันธ์นี้

ดังนั้น ในประเด็นความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย พบว่าภาวะเควียร์ได้เข้าไปรบกวนและท้าทายขั้วความรักในวรรณกรรมวาย ผ่านรูปแบบความสัมพันธ์ที่ไม่ผูกมัด และผ่านรูปแบบความสัมพันธ์ที่อนุญาตให้รักสามารถมีร่วมกันสามคนได้ แม้สุดท้ายภาวะเควียร์จะไม่สามารถหักล้างขนบคู่ครองเพียงหนึ่งเดียวได้ของตัวละครคู่หลักได้ แต่ก็สร้างแรงกระเพื่อมเกี่ยวกับเพศวิถีที่มีความซับซ้อน และขัดขืนต่อกระบวนการที่ทาบทับความสัมพันธ์แบบชายรักชายว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเกย์ด้วยกัน เพราะแท้จริงแล้ว ภายใต้คำว่า ‘ชายรักชาย’ อาจรวมถึง ชายที่มีเพศวิถี รสนิยมทางเพศ หรือเพศสรีระแบบต่าง ๆ แต่เลือกที่จะอยู่ในความสัมพันธ์นี้ ก็ได้เช่นกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ลื่นไหลในหลากหลาย: มิติตัวบทเควียร์ในการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก พบ 3 ประเด็นในการศึกษา คือ 1) ตัวตนที่ลื่นไหล: การโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์ 2) การแต่งกายไร้เพศ: ภาวะเควียร์กับเสรีบนเรือนร่าง 3) ภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

ในประเด็นแรก ตัวตนที่ลื่นไหล: การโต้ตอบทางการเมืองแบบเควียร์ ทำให้เห็นว่า การยึดโยงเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศ และสรีระเข้าด้วยกัน อาจไม่สามารถยืนยันลักษณะความเป็นตัวตนของคนคนหนึ่งอย่างครอบคลุมได้ ถูกใจนายติดอ่างที่รักได้แสดงให้เห็นว่าท่ามกลางความคล้ายคลึงและสัมพันธ์กันนั้น คำทั้งสามนี้ ยังสามารถยืนอยู่กันคนละจุด และมีความเป็นปัจเจกที่เต็มไปด้วยความไม่เสถียรและลื่นไหลในตัวเองเช่นกัน

ประเด็นที่สอง การแต่งกายไร้เพศ: ภาวะเควียร์กับเสรีบนเรือนร่าง ทำให้เห็นว่าภาวะเควียร์ได้ใช้พื้นที่ทางองค์ประกอบของการ์ตูนในการสื่อสาร เพื่อชี้ให้เห็นว่าการนำเสื้อผ้าและการแต่งกายมากำหนดความเป็นเพศนั้น คือมายาคติทางสังคม ซึ่งเพศวิถี บทบาททางเพศ หรือรสนิยมทางเพศ ไม่จำเป็นต้องไปในทางเดียวกันกับภาพมายาคตินี้ก็ได้

ประเด็นที่สาม ภาวะเควียร์กับความลักลั่นในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ทำให้เห็นว่าความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ไม่ใช่ความสัมพันธ์ระหว่างเกย์ด้วยกันเสมอไป ประเด็นนี้สะท้อนความต่างระหว่างเพศวิถีกับรสนิยมทางเพศว่าไม่ได้เป็นอันหนึ่งกันเดียวกัน และนั่นส่งผลถึงลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย ที่ไม่ได้ก่อเกิดจากความรัก แต่ตั้งอยู่บนฐานของความเข้าใจ หรือข้อตกลงที่มีร่วมกัน

การศึกษาการประกอบสร้างภาวะเควียร์ในการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก ทำให้ผู้วิจัยพบว่าภายใต้ความสัมพันธ์แบบชายรักชายนั้นปรากฏรูปแบบเพศวิถีที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบที่ยึดโยงกับความรักหรือในรูปแบบที่ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะต่างจากงานวิจัยของ Watanatup. (2013) ที่ศึกษาเรื่อง ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต โดยพบว่าส่วนใหญ่แล้วความสัมพันธ์จะประกอบไปด้วยความรักหรือการทุ่มเทเพื่อกันและกัน นอกจากนี้ ถูกใจนายติดอ่างที่รัก ยังสะท้อนให้เห็นว่าการ์ตูนวายกับการ์ตูนเกย์นั้นไม่เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jiararattanakul (2007) ที่ได้ศึกษาเรื่อง YAOI: การ์ตูนเกย์โดยผู้หญิงเพื่อผู้หญิง จากเดิมที่ญาณาธรได้มองการ์ตูน Yaoi ผนวกเข้ากับการ์ตูนเกย์ แต่หลังจากการศึกษา พบว่าการ์ตูนทั้งสองมีความแตกต่างกัน ทั้งกลุ่มผู้เสพ และความรุนแรงทางเพศของเนื้อหา

ในประเด็นเรื่องเพศวิถีและการจัดจำแนกบทบาททางเพศ ผู้วิจัยพบว่าการ์ตูนวายเรื่อง ถูกใจนายติดอ่างที่รัก ยังคงรูปแบบเฉพาะของวรรณกรรมแนววายที่กำหนดฝ่ายรุกและฝ่ายรับในความสัมพันธ์ แต่ภายใต้ความสัมพันธ์นั้นไม่สามารถนิยามว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็น “เกย์” ได้เสมอไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongwet (2022) ที่ศึกษาเรื่องกลวิธีการประกอบสร้างและแนวคิดการครองคู่ของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส แต่ในประเด็นที่ต่างคือการนิยามและกำหนดตัวละครว่าเป็นเกย์รุก เกย์รับ เกย์ควีน ซึ่งประเด็นการนิยามนี้จะสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pimsak (2020) ที่ระบุบทบาทตัวละครในนวนิยายวายให้เป็น เกย์รุก เกย์รับ หรือการกำหนดลักษณะของเกย์รุกที่มีความแข็งแกร่ง และมีความสมชายมากกว่าเกย์รับ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการเหมารวมตัวละครฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ ให้เท่ากับ “เกย์รุก หรือเกย์รับ” นั้น ส่งผลให้ความหลากหลายของเพศวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศแคบลง เพราะตัวละครชายข้ามเพศอย่างสนิม แม้จะแปลงเพศจนมีสรีระที่เป็นชาย แต่ก็ชอบผู้ชายได้เช่นกัน ประเด็นนี้สะท้อนการมองเพศวิถี สรีระทางเพศ และรสนิยมทางเพศ ที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงไม่อาจมองว่าสนิมเป็นเกย์รุก หรือเกย์รับได้ นอกจากนี้คือตัวละครกระดาษ ที่แม้สุดท้ายตัวละครเลือกที่จะคบกับแว่นดินสอซึ่งเป็นชายและตนเองมีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรับ แต่ก็ไม่สามารถนิยามจำกัดความตัวละครว่าเป็น “เกย์รับ” ได้ เพราะแท้จริงแล้วตัวละครมีเพศวิถีที่ชอบได้ทั้งสองเพศ

ดังนั้น การใช้แนวคิดตัวบทเควียร์จึงทำให้การศึกษาตัวบทการ์ตูนวายมีมิติมากขึ้น โดยอาจจะไม่ได้พิจารณาเพียงแค่เพศวิถี หรืออัตลักษณ์ทางเพศของตัวละครเพียงอย่างเดียว แต่สามารถศึกษาร่วมกับลักษณะเฉพาะของความเป็นการ์ตูนคือการศึกษาผ่านภาพการ์ตูนที่พิจารณาการแต่งกายที่มีความสัมพันธ์กับความลื่นไหลในตัวตน รวมถึงการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์และเพศวิถีภายใต้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายได้อีกด้วย

References

BitterSweet. (2016). **SOTUS The Series.** Nabu Publishing. (In Thai)

Boonyakulsirirung, C. (2010). **Gender and Homosexuality in Thai films** [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (In Thai)

Chiarattanakun, Y. (2007). **YAOI : manga by women for women** [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (In Thai)

Cholawilai, S. (2013). Women's Bisexuality: Choices of Desire and the Quest for Identity Definition. In Duangwiset, N. and Jackson, P. (Ed.), **Genders in Shades: Sexual Multiculturalism in Thai Society.** (pp. 29-30). SAC Press. (In Thai)

Chotiudomphan, S. (2560). **Theories of Western Literary Criticism in the 20th Century.** (2nd ed.). Chulalongkorn University. (In Thai)

Hall, D. E. (2003). **Queer theories.** Palgrave Macmillan.

Inchan, N. (2017). An Analysis of costume designs for Thai Drama series: A case of "Prisana" from 1987-2015. **Institute of culture and arts journal Srinakharinwirot University, 20** (1), 160-170. (In Thai)

Jiararattanakul, Y. (2007). **YAOI : manga by women for women** [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (In Thai)

LadyBee. (2019, November 28) **LINE WEBTOON's 5th year: " Young mom " still holds the No. 1 spot, ready to create Thai creators to support cartoon trends.** Thumbsup. https://www.thumbsup.in.th/line-webtoon-in-thailand?fbclid=IwAR2vMoJS_tZ7QxEaGTH2C-IZnPEeoQvoLOauB__EFeo0mpUhtW2E5k4B2_8. (In Thai)

Peecharoen, P. (2013). **Legitimacy of Yaoi Manga in law and economic aspect** [Master's thesis]. Thammasat University. (In Thai)

Phaenthongsidam. (2021-2023). **My Stuttering Sweetheart.** [Webtoon]. LINE Webtoon.

Phitsuwan, K. (2020, April 26). **Women's skirts? Men's pants? The day men rose up to wear skirts.** a day. https://adaymagazine.com/man-skirt/?fbclid=IwAR0MYOJ9OoEq3-2rrxzw4qY-E30YXXlwKW-O7xqckV4L7DzsvNDy3T8abmc. (In Thai)

Phuttha-at, T. (2008). **A Study of Clothings Design Process to Reflect Gay Indentity** [Master's thesis]. Chiang Mai University. (In Thai)

Pimsak, A. (2020). **Male Homosexual Identity and Deconstruction in Yaoi Novels** [Doctoral dissertation]. Mahasarakham University. (In Thai)

Prapt. (2019). **The Miracle of Teddy Bear.** Deep. (In Thai)

Prasannanam, N. (2021). Queerness in Ro Ruea Nai Mahasamut's Yaoi Novels. **Thammasat Journal, 41** (1), 137-160. (In Thai)

Ro Ruea Nai Mahasamut. (2017). **Who Could Possibly Be Hotter Than My Mom's Ex-Boyfriend?.** everY. (In Thai)

Watanatup, S. (2013). **Representation of homosexuality in Y novels on the internet** [Master's thesis]. Thammasat University. (In Thai)

Wongwet, S. (2022). **Constructive techniques and love life themes of the characters in Thai Yaoi Novels** [Master's thesis]. University of Phayao. (In Thai)